

Interjú Gál Olivér 5. a. osztályos tanulóval

- **Sorold fel, kérlek, milyen versenyeken vettél részt ebben a tanévben!**

- Az egyik a Bolyai csapatverseny volt, ahol mi nagyon jó helyezést értünk el, a prózamondó verseny, ahol első lettem és a matematikaverseny, ahol nem értem el helyezést, de jó volt.

- **Beszéljünk a prózamondó versenyről! A kerületi fordulón első lettél és a fővárosi szakaszon fogod képviselni az iskolát. Hogyan készülsz fel a megmérettetésre?**

- Hát az idáig tartó felkészülés kicsit nehezebb volt, mint innentől lesz, úgy gondolom. Idáig egy terjedelmesebb szöveget kellett megtanulni, és azért erre nem volt olyan hosszú időm, de azért sikerült megtanulnom. Nehezebb volt így simán megtanulni, mint most, hogy már tudom, és csak ismételtetni kell. Csiszolni kell a helyes kiejtésen, a hangsúlyozáson, azon, hogy melyik részt kell kiemelni, melyiket kell háttérbe szorítani.

- **Ki és mi segít neked a felkészülésben?**

- Csak úgy tudom megtanulni a prózát, ha leülök és elhatározom, hogy meg fogom tanulni. Nagyon sokszor segít benne Anya is, nagyon sokszor kérdezi ki, és amikor már nagyjából megy a szöveg, akkor azért elkezdődik a hangsúlyozás is, valamint a kiemelés, háttérbe szorítás is, és így elég könnyen meg lehet tanulni, vagy akár ismételni is.

- **Áruld el az olvasóknak, hogy melyik volt a megtanult próza!**

- A próza, amit a versenyre megtanultam, Lázár Ervin *A kék meg a sárga* című szövege. Én szerintem egy nagyon aranyos próza, terjedelmében éppen elég, tehát két perces szöveg, és tényleg mindenkinek ajánlom, mert nagyon jó.

- **Miért jó szerinted?**

- Nekem azért tetszett az a próza, mert kicsit visszavitt abba a világba, amikor óvodában voltam, és azokat az emlékeket idézte fel, amikor úgy, még gyerekfejjel azon gondolkozol, hogy két tárgy, ami van az asztalon, az mit is csinál ott. És nekem a festékpöttyök története teljes egészében ezt adta vissza!

- **Izgulsz, amikor a versenyen el kell mondani a szöveget?**

- Ez nagyon változó. Igazából van, amikor addig izgulok, amíg odamegyek, és még ott is tart az izgulás. Viszont olyan is van, amikor oda teljesen ellazulva megyek, de ott, amikor arra kerül a sor, hogy ki kell állni, akkor kezdődik néha a kézremegés... De erre is figyelni kell! Akármennyire is izgulunk, próbáljuk meg elrejteni, azt, amikor a hangunk remegni kezd benne, ugyanis szerintem ez az egyik – a vers- valamint a prózamondásnál - legeslegnehezebb dolog.

- **Ezt neked hogy sikerül elrejteni?**

- Nekem nagyon sokszor segít, hogyha egyenesen kinézek egy zsűritagot, vagy egy embert, és csak arra nézek. S nem az van, hogy állandóan körbe nézek, hogy milyen sokan vannak, mert attól a hangom egy félelemérzetbe vezet, és akkor a versnek nem lesz meg a hatása. A másik, ami sokat tud segíteni, az arcjáték. Tehát ha éppen egy ember azt mondja egy másiknak, hogy „megharagudtam rád,” akkor összeráncolod a homlokodat. Ezt is figyelembe veszi a zsűri. Amint megakadunk, akkor máris le tudnak vonni egy pontot. Ha viszont mi ezen a hibán túlsiklunk, mert mi ugyan tudjuk, hogy ott volt két sor, de nem fog összedőlni a világ, mert a közönség nem ismeri a szöveget.

- **Úgy jártál már, hogy nézted a zsúritagot, és ő mérges vagy savanyú arcot vágott?**
- Volt egyszer-kétszer olyan, hogy a zsűrire ránéztem, és érdekes fejeket láttam. Ilyenkor szoktam hirtelen mozdulattal arcot váltani, és azonnal másvalaki szemébe nézni, akinek például tetszik az a vers.
- **Van-e kedvenc versed, kedvenc könyved?**
- Én igazából nagyon szeretem a krimi, tehát, amit nagyon tudok ajánlani, kalandokkal teli, eseménydús történet, *A Sherlock, Lupin és én* (írta Irene Adler). Nagyon szép könyv, jól meg van írva. Versek közül én ezidáig mindig is Szabó Lőrincet tanultam, mert a Lóci versek nekem nagyon tetszettek.
- **Mivel töltöd a szabadidődet? Van-e hobbid?**
- Nekem igazából nagyon sokféle! Van, amikor egyszerűen a testvéreimmel játszom. Van, amikor olyan a kedvem, hogy leülök és olvasok. Szoktam néha játszani, szeretem a logikai játékokat. Nálam ez kedvfüggő. Ha úgy van kedvem, akkor kimegyek az udvarra.
- **Honnan szerzel kedvet a tanuláshoz, ha épp nincs?**
- Én pont az az ember vagyok, aki leül, öt perc alatt megcsinálja a leckét. Bár nekem is nagyon sokszor van olyan, hogy nincs hangulatom hozzá. Ilyenkor ki szoktam tűzni magamnak olyan célokat, hogy a házi felét megcsinálom, utána van egy fél óra szabadidő, kimegyek az udvarra, majd a másik felét is megcsinálom.
- **Kedvenc sportod van?**
- A kézilabda.
- ***További sok sikert kívánok neked!***

Kérdezt: Blázovics Éva néni